

har været, og hvorfra han har de mest udmærkede anbefalinger fra sine foresatte. Jeg vilde have sat megen pris paa, om den højtærede Minister havde refereret nogle af disse anbefalinger, for at det ikke skulde være mig alene, der havde fremhævet dette. Selvfølgelig kan det være meget godt med en saadan politimæssig undersøgelse, og jeg ønsker den selv, da Sagen er kommen frem paa den Maade, den er. Men jeg vil dog henstille til det høje Ting, om det nogen Sinde før har set en Klage fremsat paa den Maade, som Redaktør Reventlow her har gjort. Den blev bebudet med Brask og Bram i hans Blad. Den ene Dag stod der: „Nu kommer Klagen!“ akkurat som man ser: „Nu kommer Sesam!“ og den Slags Reklamer. Hvis det var Lægen, Redaktør Reventlow ønskede at komme til Livs, vilde han simpelt hen have indsendt sin Klage til Justitsministeriet og ladet Sagen blive undersøgt. Men her har han draget Folks Privatliv offentligt frem i sit Blad, stemplet en Mand til Spot og Spe for alle Mennesker, sat en Plet paa ham, som han aldrig faar vasket af, hvordan det saa gaar med hans Sag. Derfor har jeg fremlagt, hvad der taler til Gunst for denne Mand, og det mener jeg at have haft Ret til.

Det er jo muligt, at en Politiundersøgelse kan vise, at Dr. Langhoff en eller flere Gange i sit Liv har været beruset. Men det vilde maaske ogsaa være muligt at konstatere om adskillige hæderlige Borgere, at de en eller flere Gange i deres Liv have været berusede. Det kunde hænde, at Folk, som have nydt en ret høj Anseelse indenfor dette Ting, have været sete berusede en eller flere Gange, uden at det i noget Menneskes Øjne sætter den mindste Plet paa deres borgerlige Ære. Den Maade, denne Klage er fremkommen paa, er saadan, at jeg aldrig i mit Liv har set noget lignende. Naar man i den Grad beklikker Folk, som det her er sket, maa der være meget gyldige Beviser. Men hvad er det for Beviser? Jeg ser — det glemte jeg før —, at en Sogneraadformand fra Rørbæk vil aflægge Ed paa, at han nogle Gange har set Dr. Langhoff beruset. Beruset! Hvad vil det sige? Det beror ganske paa Øjnene, der se. Hvornaar er en Mand beruset? Da vi havde Loven om Drankere for, diskuterede vi netop dette Spørgsmaal: Hvad er beruset? En Totalafholdsmand synes maaske, en Mand er beruset, naar han har drukket lidt, naar hans Kinder gløde, hans Øjne skinne, og

han bevæger sig lidt livligt. Vi andre sige, at en Mand, for at være beruset, skal mangle Herredømmet over sig selv. Det glædede mig ogsaa, at den højtærede Justitsminister fremhævede det, som for mig er det væsentligste i denne Sag, at der ikke forelaa nogen som helst Klage over, at Distriktslæge Langhoff under sine paastaaede Beruselser havde udført Embedshandlinger, som vare mindre heldige.

Naar jeg har taget lidt stærkt til Orde i denne Sag, er det, fordi den er kommen paa den Maade, den er. For hvis det kun var for at faa nogle Forhold belyste, hvis der ikke stak noget andet bagved, vilde man ganske stille have indsendt Klagen til Justitsministeriet, saa vilde man ikke have bebudet den med saadan Brask og Bram, som det er sket her. Jeg beder den højtærede Minister navnlig undersøge, hvem det er, der har givet den Meddelelse til „Nykøbing Dagblad“, at hvis Dr. Halvorsen var bleven ansat som Læge paa Sindsygeanstalten i Saksøbing, var denne Klage ikke kommen frem.

Ordføreren (Carl Hansen): Det er kun nogle korte Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte Lærerpersonalet ved Opdragelsesanstalterne. Jeg er enig med ham i, at vi bør sørge for, ogsaa ved Fastsættelsen af Lønningerne for Opdragelsesanstaltnes Lærerpersonale, at knytte saa gode Kræfter til Anstalterne som muligt, men det ærede Medlem har ikke Ret, naar han sagde, at man ikke bød dem en saadan Løn, som de ellers kunde faa ved at ansættes under det offentlige Skolevæsen. Det ærede Medlem husker vist ikke paa, at vi i de to sidste Finansaar og navnlig ved Vedtagelsen af Finansloven for indeværende Finansaar, have stillet Midler til Raadighed for Opdragelsesanstalterne, som sætte dem i Stand til at lønne Lærerpersonalet endog rigeligt saaledes, som det lønnes i det offentlige Skolevæsen. Jeg skal nævne, at en Førstelærer ved Opdragelsesanstalterne faar en Begyndelsesløn af 950 Kr. plus fri Station, stigende til 1,950 Kr. plus fri Station. Regner man fri Station til 500 Kr., hvilket er meget lavt regnet, navnlig naar det er gifte Lærere, vil det altsaa sige, at han begynder med 1,450 Kr. og ender med 2,450 Kr. En Andenlærer begynder med 750 Kr. foruden fri Station og kan gaa op til 1,750 Kr., en Lærerinde begynder med 600 Kr. og kan gaa op til 1,400 Kr., altsammen med Tillæg af fri